

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від 20.06.17 № 4574/0/20-17

Гірська міська рада

вул. Центральна, 7, м. Гірське,
Луганська область, 93292

Пропозиції щодо удосконалення проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Гірської міської ради Луганської області «Про введення на території м. Гірське місцевих податків і зборів» (далі – проект рішення), а також документи, що надані до нього листом виконавчого комітету Гірської міської ради від 17.05.2017 № 2-19/446, та повідомляє.

Пунктом 1 проекту рішення передбачається встановити на території м. Гірське місцеві податки та збори, зокрема, податок на майно, яке складається з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки; плати за землю; транспортного податку; а також єдиний податок.

За результатами розгляду проекту рішення та аналізу його регуляторного впливу на відповідність вимогам статті 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон), встановлено наступне.

Справляння місцевих податків та зборів до місцевих бюджетів (податкові платежі) здійснюється відповідно до вимог Бюджетного кодексу України та Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Проте, за результатами опрацювання встановлено, що проект рішення не відповідає вимогам Податкового кодексу та потребує суттєвого доопрацювання, зокрема в наступному.

Так, в Додатку 3 до проекту рішення визначено, що плата за землю – це обов'язків платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку ТА орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Однак, ПКУ встановлено, що плата за землю – це обов'язків платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку АБО орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

При цьому, пункти зазначеного Додатку до проекту рішення не узгоджуються за своїм змістом та наповненням з вимогами ПКУ, наприклад, в частині визначення пільг щодо сплати земельного податку (пункт 7), звільнення від зазначеного виду податку за земельні ділянки (пункт 8) тощо.

Додаток 4 до проекту рішення, наприклад, пункт 5.2. не відповідає положенням ПКУ, оскільки згідно з підпунктом 293.1. статті 293 ПКУ, ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року. Натомість, у попередньо зазначеному пункті Додатку 4 до проекту рішення розробником зазначено, що фіксовані ставки єдиного податку встановлюються для першої групи платників такого податку – 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Крім того, наповнення пунктів 10 та 11 Додатку 4 до проекту рішення не є предметом регулювання даного проекту рішення, а також визначені у них положення чітко встановлено ПКУ та додаткового врегулювання не потребують.

Так, пунктом 10 Додатку 4 встановлюються порядок обрання або переходу на спрощену систему оподаткування, або відмови від спрощеної системи оподаткування.

Статтею 7 ПКУ, якою встановлено загальні засади встановлення податків і зборів, встановлено, що під час встановлення податку обов'язково визначаються такі елементи (пункт 7.1.):

1. платники податку;
2. об'єкт оподаткування;
3. база оподаткування;
4. ставка податку;
5. порядок обчислення податку;
6. податковий період;
7. строк та порядок сплати податку;
8. строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

Будь-які питання щодо оподаткування регулюються цим Кодексом і не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно положення щодо внесення змін до цього Кодексу та/або положення, які встановлюють відповідальність за порушення норм податкового законодавства (пункт 7.3.).

Елементи податку, визначені в пункті 7.1 цієї статті, підстави для надання податкових пільг та порядок їх застосування визначаються виключно цим Кодексом (пункт 7.4.).

Таким чином, підстави для встановлення (затвердження) порядку обрання або переходу на спрощену систему оподаткування, або відмови від спрощеної системи платниками єдиного податку відсутні.

Окрім зазначеного, по тексту проекту рішення розробником наведено посилання на 2015 рік, що є некоректним, оскільки зазначено в минулому часі, а також не відповідає вимогам ПКУ та Бюджетному кодексу України, оскільки місцеві податки та збори встановлюються органами місцевого самоврядування щорічного та будуть діяти лише протягом року, на який прийняті.

Таким чином, проект рішення потребує доопрацювання, з метою приведення його у відповідність до вимог Податкового кодексу України.

Враховуючи наведене вище, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

При визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише словесним описом проблеми. Не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери життя та діяльності, на які проблема має найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей обмежився лише текстовим описом вигод і витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. Зокрема, розробником не наведено жодних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що

потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ не наведено витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, у кількісному (грошовому) еквіваленті, що б підтверджувало економічну доцільність обраного способу. Зазначене не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити наскільки обраний розробником спосіб регулювання відповідає проблемі, що потребує вирішення та наскільки його застосування буде ефективним для її врегулювання.

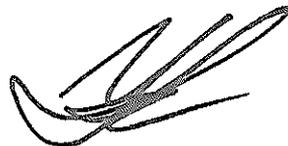
Крім того, розміри ставок, які регулюються даним проектом рішення не обґрунтовано в АРВ та не відображено витрат суб'єктів господарювання, на яких справляє вплив зазначені регулювання.

У зв'язку з відсутністю в аналізі регуляторного впливу до проекту рішення усіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, зокрема, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття даних проектів регуляторних актів, розробником не доведено відповідність їх принципам державної регуляторної політики, а саме ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

З урахуванням викладеного вище, Державна регуляторна служба України пропонує привести проект рішення Гірської міської ради Луганської області «Про введення на території м. Гірське місцевих податків і зборів» у відповідність до чинного законодавства з урахуванням вищезазначених зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методики проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету міністрів України від 16.12.2015 № 1151.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України в установленому законодавством порядку.

Голова Державної
регуляторної служби України

К.М. Ляпіна